

teozofija v sloveniji

Alexis Dolgorukii

SAMO-ZATAJEVANJE: ZLONAMERNO DARILO RELIGIJE

Republished from the website www-parascience.org

alexis dolgorukii © 1998

Prispevki k raziskovanju zgodovine Teozofskega gibanja - prevod Anton Rozman

---

Predmet, ki ga želim obravnavati v tem eseju, je krnjenje in odpovedovanje individualnosti, ki se zdi zelo nujni del programa vseh svetovnih religij. Kdorkoli je že napisal Shakespeareove igre, je modro rekel: "Svojemu jazu bodi veren, pa ne boš nepošten do nobenega človeka". Da bi bil človek veren svojemu jazu, mora absolutno imeti samo-spoštovanje, pa vendar bi religija rada, da se odpovemo jazu. Ko človek zanika jaz, ne bore biti resnicoljuben do nobene stvari! Vendar pa LAHKO vseeno koristi religiji ali političnemu sistemu, ki uči to načelo.

Opazili ste, da sem vključil "politični sistem". To sem naredil zaradi jasnega dejstva, da so vsi vladni sistemi na tem planetu nerazvezljivo prepleteni z religijami ljudi. Zaradi skoraj univerzalne vpletenosti religije v to področje, se je zatajevanje posameznika preneslo v programe večine, če že ne vseh političnih sistemov in skupin.

Učinki tega napada na posameznika se kažejo v razvoju komunitarizma, relativizma in, najslabše od vsega, egalitarizma, ki so v celoti retrogradni v svojem učinku na evolucijo inteligence. Ljudje imajo po zakonu enake pravice; te so neodtujljive. TODA ljudje med seboj niso "enakovredni" v smislu, da bi si bili "enaki". Posamezni ljudje so vse prej kot to, da bi si bili podobni, in NE prispevajo enako družbam, v katerih živijo!

V vsaki religiji in v tistih političnih sistemih, ki služijo kot religije, je eno od splošnih skupnih svojstev zabičevanje samo-zanikanja in samo-zatajevanja njihovim skupnostim. V vseh religijah in političnih sistemih kot so komunizem in celo demokracije ("Ne sprašuj, kaj lahko država naredi za tebe, ampak kaj lahko ti narediš za državo.") se od posameznikov pričakuje, da se bodo ponižali. To se najbolj jasno vidi v dejanju rimo-katolikov, ko klečijo pred in poljublajo prstan svojih škofov, v pujah, ki jih hindujci ponujajo množici svojih bogov, in v praksi muslimanov, ko se večkrat v dnevu razprostrejo po preprogi. Moje močno prepričanje je, da se ne bi smel nihče priklanjati nikomur in ničemur zaradi kakršnega koli že razloga!

V to določno uvrščam tudi upogibanje kolena pred tem, kar se hipotetično imenuje "Bog". Medtem ko je to najbolj očiten in sramoten primer, pa je nekoliko bolj prefinjena oblika samo-ponižanja tista

pred političnimi voditelji, kakor tudi pred duhovniki drugih religij. V primeru religij naj bi posameznik verjel v to, da je ponižanje pred njihovim "Bogom" znamenje "spoštovanja", ki se ga posveča "njegovim" služabnikom. Ko gre za politiko je pretveza ta, da je spoštovanje, ki se ga posveča političnim figuram, dejansko le simbolično in dejansko izražanje spoštovanja do nacionalne države! Predsednika Združenih Držav obdaja pompoznost (in varovanje), ki je večje kot tisto katerega koli kralja ali imperatorja v zgodovini!

Toda "državnost" je najslabši aspekt tega pojava!

Samo-poniževanje kakršne koli vrste v odnosu do drugega človeškega bitja ali do s strani človeka zasnovane institucije je, ne glede na izgovor, ponižujoče. Toda samo-poniževanje do stvari, ki ima samo hipotetičen obstoj, ni le ponižujoče, ampak resnično škodljivo za intelektualni razvoj posameznika.

Če je človekov obstoj karkoli drugega kot popolnoma brez namena, potem mora služiti dveh ciljem. Bolj pomemben od teh dveh je napredek in povečanje inteligence in zavedanja. Drugi pa služi prvemu in je izpopolnitev individualnosti.

Popolnoma neodvisen, osvobojen posameznik je najbolj pomemben činitelj v evoluciji in poneskončenju gestalt (celovitega) polja inteligence, ki je "življenjska sila", ki je vesolje, kakor ga poznamo.

No, to se sedaj zdi kot protislovna trditev, kajne? Kako je lahko celovitost sestavljena iz popolnoma neodvisnih posameznikov? Dejansko ne more biti nič manj kot to. Resnična celovitost ne more biti homogena, ampak mora biti sestavljena iz popolnoma neodvisnih posameznikov, ki na podlagi svoje individualnosti in preko simfonije, ustvarjene iz tega širnega števila neodvisnih "not", postanejo, tako kot v primeru nekega glasbenega dela, celota, sestavljena iz neodvisnih not, ki ustvarja harmonijo. Dejansko "harmonija" ni absolutno nujna, ne v glasbi ne v življenju; včasih je neskladje bolj produktivno! Gotovo pa je bolj zanimivo!

Toda dovolite mi, da poskusim pojasniti moje razumevanje tega, zakaj se religija in določene vlade tako trudijo, da bi iz individualizma naredile zločin.

No, jaz mislim, da je popolnoma očitno, da je povsem neodvisnega posameznika in popolnoma osvobojenega posameznika zelo težko nadzirati. Nadzor pa je, po mojem mnenju, glaven vzgib religioznih voditeljev in seveda tudi vlad. Z nadzorom prihaja moč in doseganje moči je glavni vzgib religije in vladanja.

Ko se na zagovarjanje jaza in človekovih pravic gleda kot na "grešno" ali "kriminalno", potem tako nadzorovani posamezniki pasivno dovoljujejo tistim, ki krojijo strukture moči religije in vlad, da sprejemajo odločitve v njihovem imenu in da nadzirajo tudi najmanjše podrobnosti njihovih življenj. To je glavni razlog, zakaj se tako religija kot vlade tako strašansko trudijo, da bi nadzirali izražanje spolnosti. Če nadziraš to, nadziraš vse! Da bi videli, do kolikšne mere tako religija kot vlade gledajo na individualizem kot na grožnjo njihovi moči, moramo zgolj pogledati na njihovo definicijo "Satana".

Satan je zagovornik individualnosti, pridigar neodvisnega individualizma, prvi svobodomislec. Satan je "skušnjavec". Toda, kaj je to, k čemur naj bi "skušal" napeljati ljudi? Satan skuša ljudi, da bi dosegli samo-poznavanje in polno razumevanje razlike med dobrim in zlom. Ne vrojenega dobrega in zla, kajti to so popolni miti, ampak dejanskega dobrega in zla, ki sta zgolj zaznana rezultata človeških dejanj. Mi lahko z lahkoto ugotovimo, da je to res, kajti v bibličnem mitu o Raju, "Bog" prepoveduje Adamu in Evi jesti sadež dveh dreves, drevesa večnega življenja in drevesa poznavanja dobrega in zla.

Ta dva pa sta vseeno jedla sadež z drevesa znanja in s tem razjezila njunega tako-imenovanega "kreatorja".

Satan je upodobljen kot "Nasprotnik" in religije slepijo, da je Satan nasprotnik človeštva, kar pa je povsem neresnično. Kot ameriški domorodci tako modro vedo, je njihov "slepar" (in to je vse, kar je katera koli satanska figura) je prijatelj in mentor človeštva. Mitološki Satan je dejansko nasprotnik mitološkega Boga. "Figura Boga" išče nadzor in moč, figura Satana išče popolno svobodo. Če bi imel Satan svoj moto, potem bi ta bil zagotovo: "Nihče ne more biti nikoli preveč svoboden".

Torej, mislim, da sem razjasnil, da sta tako "Satan" kot "Bog" mit, kakor sta to "absolutno dobro" in "absolutno zlo". Toda stvaritev mita o Satanu kaže na stopnjo, do katere so religije in vlade pripravljene iti, da bi vzele pogum individualizmu.

Eden od najbolj zahrbtnih načinov, ki je bil uporabljen v tem naporu, je istovetenje individualizma s "samoljubjem". Obstaja jasna in določna razlika med izražanjem individualnosti in zatopljenostjo v samega sebe!

Neodvisna individualnost je pozitivna stvar, medtem ko zatopljenost v samega sebe ni! Za čudo je po moji izkušnji resnični religiozni vernik bolj pogosto zatopljen v samega sebe kot je to neodvisni posameznik.

Samoumevnost, pri kateri vztrajata religija in vlada, je ta, da individualist ni le zatopljen v samega sebe, ampak tudi neodgovoren, sebičen in zelo slab državljan. Ta isti argument uporabljajo tudi proti agnostiku in ateistu. Trdita, da človek ne more biti dobra oseba, če ne "verjame v Boga". Z drugimi besedami, ljudje so "dobri" le zato, ker so prestrašeni zaradi podob posmrtnega kaznovanja, ki ga neguje religija. To ni res. Dober človek je dober ne glede na to v kaj verjame. Vendar pa bom kategorično zapisal, da tako politični sistemi kot religije z lahkoto spreobrnejo dobrega človeka v nekaj povsem drugega in nasprotnega! To jasno kažejo dejavnosti fundamentalistov vseh barv in prepričanj.

Nihče, ki si želi vsiliti svoja prepričanja drugim, ni dober človek, ne glede na to, kaj trdi! Krščanstvo je bilo vsiljeno Evropi s konico rimskega meča, nato s pomočjo vitezov Karla Velikega, nato s pomočjo Tevtonskih vitezov. Mohamed in njegov general Omar sta prihrumela iz arabske puščave in spreobrnila Srednji Vzhod, Afriko in Španijo s konico zakrivljene sablje, njuni potomci, islamisti, pa bi radi v svoja zatiralska prepričanja vsilili svetu s pomočjo bomb in strojnic. Le budisti in hindujci ne poskušajo s spreobrnjenjem, vendar pa so najbolj krivi zaradi pridiganja samo-poniževanja! A nobena religija tega ni osvobodjena.

Eden od najslabših učinkov tega pojava je ta, da ta ideal samo-zatajevanja omogoča, da so ljudje pripravljene umreti za cilje in načrte svoje religije. Pomislite, koliko manj prelivanja krvi in bede bi bilo na svetu brez teh pogubnih sistemov verovanja!